

[Nørlund.]

holdet af den, er jo, at man gennem Skabelsen af Valutafonden tilstræber et frit Valutamarked, samtidig med at man indskrænker Retten til Ændring af Valutakurserne, og det betyder, at man afskærer visse af de Muligheder for Operationer paa den internationale Handels Omraade, som har eksisteret før, og altsaa prøver i nogen Grad at omlægge Grundlaget for den internationale Handel. Nu har imidlertid Spørgsmaalet om Valutamanipulationer ogsaa en anden Side, nemlig den, der vender indad mod Landet selv. Ved Ændring af Kurserne vil man være i Stand til at ændre Fordelingen af Byrderne mellem Erhverv og Klasser indadtil, og det er i og for sig uden Sorg, at vi fra vor Side ser, at der er indført en Indskrænkning i Muligheden for disse Manipulationer.

Men i denne Forbindelse vil jeg tillade mig at stille et Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister, som simpelt hen skyldes, at jeg i hvert Fald ikke fatter Meningen med et bestemt Afsnit i Bretton Woods-Planen; det kan naturligvis være min Fejl, men under Hensyn til de foreliggende Forhold vil jeg gerne have Besked. I Artikel IV, Afsnit 3, under e., staar der: „Et Medlem kan ændre Parikursen for sin Valuta uden Fondens Godkendelse, dersom Ændringen ikke faar Indflydelse paa Medlemmernes internationale Betalinger“. Hvad er Meningen med dette?

Fondens Oprettelse betyder, at man regulerer hele den internationale Handel paa den Basis, at man kan købe i Udlandet for sine egne Penge i den Udstrækning, hvori Fonden er i Stand til at stille de ønskede fremmede Valutaer til Raadighed. Man giver en vis Margin for Kreditgivning, som yderligere udbygges gennem den internationale Bank, og der er naturligvis Mulighed for, at dette kan gøre den internationale Handel mere friktionsløs inden for bestemte Handelsomraader, men ogsaa kun inden for visse Grænser, idet man slet ikke rører og heller ikke kan røre ved de fundamentale Kriseaarsager. Jeg synes blot, man skal gøre sig dette ganske klart, for at man ikke skal nære overdrevne Forventninger til en Overenskomst af den Art som den foreliggende.

Endvidere er der jo det, at man i Artikel XIV forudsætter, at Medlemsstaternes Valutarestriktioner ophæves i Løbet af en 3 til 5 Aar, og hvor megen Vægt den afgørende Stat inden for Bretton Woods-Planen lægger paa dette, ser man af Forhand-

lingerne mellem U. S. A. og England angaaende det store Laan, som U. S. A. i hvert Fald forhandler om at bevilge England. Dér var det en Betingelse fra De forenede Staters Side, at England allerede et Aar efter Laanets Ikrafttræden skulde ophæve sine Valutarestriktioner. Der findes naturligvis visse Undtagelser, som der blev gjort opmærksom paa, Undtagelser for den første Overgang fra Krig til Fred, og endvidere kan en Valuta erklæres for knap, saadan at man da kan indføre visse Restriktioner. Men jeg synes, at vi ogsaa i denne Retning maa forlange en Smule Klarhed over, hvordan Regeringen har tænkt at praktisere denne Side af Sagen, for det har jo været saadan herhjemme, at vor Kontrol med Udenrigshandelen er gaaet ad Valutarestriktionernes Vej.

Naar man nu skal slaa ind paa de Retningslinier, som Pagten foreskriver, vil det saa betyde, at man helt vil slippe enhver Kontrol med Udenrigshandelen? Saa vil vi i hvert Fald gøre Indsigelse, ikke imod Pagten, men imod Regeringen og sige, at Kontrollen med Udenrigshandelen givetvis er nødvendig. Det er et Spørgsmaal, som man var lidt inde paa i en anden Debat i denne Sal for nogen Tid siden, og det Spørgsmaal, som i Offentligheden i denne Forbindelse har vakt den største Diskussion, er Spørgsmaalet om Mandlerne og Marmeladen og alt det dér. Den højtærede Handelsminister gav forleden nogle Tal for de Mandler, som var blevet købt, men det, som har givet Anledning til den store Diskussion, er, at der derudover er givet store Bevillinger til Import af denne Vare, Bevillinger, som ikke er effektueret endnu, men som lige fuldt er givet, og det er det, der efter min Opfattelse i høj Grad understreger Betydningen af, at man bevarer Kontrollen med Udenrigshandelen, i hvert Fald saa længe Forholdene ligger, som de gør nu, og det tror jeg, at de vil gøre temmelig langt ud i Fremtiden.

Jeg synes, det vilde være passende at faa aabenbaret, hvordan Regeringen ser paa netop dette Punkt af Bretton Woods-Planen, om man vil tage det som Anledning til fuldkommen at slippe Kontrollen med Udenrigshandelen, eller hvad man vil. Det er jo blevet fremhævet fra forskellig Side, at vi kunde saamænd godt vedtage denne Bretton Woods-Plan i en frygtelig Fart, for vi kunde ikke ændre et Komma i den, bortset fra Trykfejlene. Men der er dog en anden Side af Sagen ogsaa, nemlig at vi maa forlange at faa at vide, hvordan den siddende